

[Hans Nielsen.]

og Matrikulsskatten, dels Fæste- og Indfæstningsafgiften, Statens Andel af Indførselsafgiften paa forskellige Varer, en Skibsafgift, og endelig overlodes det den færøske Amtskasse at indføre Afgift af Kaffe, Te og saadanne Sukkervarer, som ikke allerede er afgiftspligtige, i alt et Beløb paa 138 000 Kr., som vilde tilgaa den færøske Kasse. Til Gengæld paalagde man den færøske Amtskasse forskellige Udgifter til Sygehusenes Drift og til det aarlige Tilskud til den lokale Dampskibsfart m. v., men der blev alligevel et meget betydeligt Beløb tilovers til Op-gaver, som Færingerne selv skulde varetage. Endvidere blev der gjort opmærksom paa, at der i de kommende Aar endnu er 531 000 Kr., der kommer til Udbetaling til Vejanlæg paa Færøerne. Jeg maa tilstaa, at jeg er noget forhavset over den Modtagelse, dette Forslag foreløbig har faaet paa Færøerne. Ganske vist foreligger der endnu ikke noget endeligt Svar fra de ansvarlige, nemlig fra Lagtinget, men efter den Stilling, som Sambandspartiets Organ, „Dimmalætting“, har indtaget, er det i hvert Fald givet, at der kommer til at staa stor Strid om dette Spørgsmaal. Jeg kan tænke mig, at den højtærede Regering ved at sende denne Skrivelse til det færøske Lagting har haft i Erindring, at i 1906 mødte den daværende Venstreregering her i Landet med et lignende Tilbud, ganske vist ikke det samme, men dog af nogenlunde det samme Indhold, idet den tilbød Færøerne et mere vidtgaaende økonomisk Selvstyre — kan vi jo sige — end det, de har i Øjeblikket. Det blev ikke gennemført. Jeg kender ikke de virkelige Aarsager dertil, men vi ved jo alle sammen, at der skete ubehagelige Ting her i Landet for den Regering, der sad den Gang, et Aars Tid efter, at dette Forslag var blevet forelagt. Dermed gled Sagen ud, og den nuværende Regering har taget Sagen op.

Det forekommer mig nu ikke, at Sambandspartiets Organ bekæmper dette Forslag paa en saglig, besindig og rolig Maade. I en Artikel i Spidsen af „Dimmalætting“, Lørdag den 12. September, „Stene for Brød“, reduceres paa noget sofistisk Maade det Beløb, som skal tilgaa Amtskassen deroppe, til 42 000 Kr., og det reduceres yderligere til ca. 8 000 Kr. Bladet lader ganske ude af Betragtning, at vi skal give 556 000 Kr.

til nye Havne og 470 000 Kr. til et nyt Sindssygehospital, og at der skal gives 530 000 Kr. i de kommende Aar til Vejanlæg foruden andre meget store Bidrag, som vi kommer til at yde til Støtte af det færøske Fiskeri paa forskellig Vis. Jeg synes egentlig ikke, at et saadant Forslag fra Regeringens Side fortjener at mødes med Bemærkninger af den Natur, som „Dimmalætting“ har fremsat, og jeg maa beklage, at hver eneste Gang der er Tale om at udrette noget til Fordel for Færingerne, støder man paa denne stejle, jeg kan næsten sige uovervindelige politiske Fanatisme, som skiller Partierne deroppe fra hinanden, og det ene Parti har saa sandelig ikke meget at lade det andet høre, forekommer det nu mig.

Jeg ved, at i Aar er Forholdene deroppe særdeles fortvivlede. Det fremgaar af Artikler i den borgerlige Presse deroppe, at de Fiskere, der er kommet hjem fra Grønland, ikke har tjent mere end et Par Hundrede Kroner, og det skal de leve af. Jeg skal ikke i Dag genopfriske, hvor forgældede de er baade paa den ene og den anden Maade, men jeg kan se, at der er Armod paa alle Kanter deroppe. Ogsaa Købmændene har lidt meget store Tab ved de voldsomt fallende Fiskepriser, og jeg synes derfor nok, at man fra „Dimmalætting“s Side i noget højere Grad kunde paaskønne, at vi her i Danmark har en Regering, som er generøs, synes jeg, i Retning af at give Tilbud til dem deroppe. Men nu maa vi altsaa vente og se, hvad der officielt bliver svaret. Jeg vil for min Part gerne udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Justitsminister har sendt denne Skrivelse til det færøske Lagting.

Efter disse Bemærkninger vil jeg beskæftige mig et Øjeblik med Sommerens Politik her i Landet. Den har ikke budt paa særlig store, opsigtsvækkende Overraskelser. Man kan vel sige, at den politiske Situation i Dag er, som den var, da Rigsdagen blev sendt hjem i Foraaret; der er ikke sket noget, som har forrykket de politiske Magtforhold her i Landet. En stor Del af Sommeren er gaaet med Kævlerrier om, hvorvidt Rigsdagen skulde indkaldes. Mig bekendt var det det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der var den første Opfinder af, at Rigsdagen skulde